

AMMATTILIITTOJEN TEHTÄVISTÄ

I

Teeseissään Tomski, Rados-Zenkovitsh ja Nogin ilmentävät kukin oman „ammattialansa”, nimittäin ammattiyhdistysten, komissariaatin ja vihdoin osuuskuntien ja vakuutuskassojen kantaa.

Siitä syystä kutakin teesiryhmää vaivaa asian jonkin puolen yksipuolinen tähdentäminen ja perustavaa laatua olevien periaatekysymysten jättäminen varjoon, hämärän peittoon.

Voidaksemme asettaa oikein nämä periaatekysymykset, jotka koskevat nykyistä ammattiyhdistysliikettä ja sen suhdetta Neuvostovaltaan, on ennen kaikkea otettava oikealla tavalla huomioon kapitalismista sosialismiin johtavan siirtymäkauden *nykyisen, tämän* ajankohdan erikoisuudet.

Kukaan kolmesta teesien laatijasta ei ole valaissut riittävästi tai miltei ollenkaan tätä asian tärkeintä puolta.

II

Kyseisessä suhteessa tärkein nykyisen ajankohdan erikoisuus on seuraava:

Neuvostovalta, siis proletariaatin diktatuuri, on voittanut puolelleen niin kaupunkiproletariaatin joukot kuin maaseudun talonpoikaisköyhälistönkin, mutta se ei ole ulottanut kommunistista propagandatyötään eikä tehokasta järjestävää toimintaansa vielä läheskään kaikille ammattialoille ja puoliproletariaatin joukkoihin.

Tästä johtuu, että nykyään on erikoisen, poikkeuksellisen tärkeää tehdä voimaperäistä propagandaa ja organisatorista työtä toisaalta siinä tarkoituksessa, että saisimme

ulotetuksi vaikutuksemme niihin työläis- ja toimihenkilö-kerroksiin, jotka ovat *vähimmin neuvostolaisia* (t.s. muita kauempana neuvosto-ohjelman täydellisestä hyväksymisestä), taivutetuksi nuo kerrokset mukaan proletariaatin yleiseen liikkeeseen, ja toisaalta siinä tarkoituksessa, että saisimme aatteellisesti ravistetuksi hereille ja liikkeelle ja järjestöllisesti yhdistetyksi proletariaatin ja puoliproletariaatin sellaiset kehittymättömimmät kerrokset ja ainekset kuin esim. sekatyöläiset, edelleen kaupunkien kotiapulaiset ja maaseudun puoliproletaarit j.n.e.

Nykyisen ajankohdan toinen peruserikoisuus on se, että sosialistisen yhteiskunnan rakentaminen on meillä jo alkanut, t.s. se ei ole vain tehtävä ja lähin käytännöllinen tavoite, vaan on jo muodostettu useita mitä tärkeimpiä elimiä tätä rakennustyötä varten (esim. kansantalousneuvostot), luotu käytännössä tietynlaiset keskinäissuhteet niiden ja joukkojärjestöjen (ammattiliittojen, osuuskuntien) kesken, saatu tiettyä käytännöllistä kokemusta. Mutta rakennustyö ei ole silti likimainkaan lopussa eikä päättymässä, puutteellisuuksia on vielä tavattoman paljon, oleellisintakaan ei ole vielä turvattu (esim. viljan oikeaa hankintaa ja jakelua, polttoaineiden tuotantoa ja jakoa), työtätekevien joukkojen osallistuminen tähän rakennustyöhön ei ole vielä läheskään riittävän laajaa.

III

Kyseinen tilanne asettaa tällä haavaa ammattiliitoille seuraavia tehtäviä.

Mistään ammattiliittojen „puolueettomuudesta” ei voi olla puhettakaan. Kaikkinainen puolueettomuuden propagointi on joko vastavallankumouksellisuuden tekopyhää naamiointia taikka täydellistä tietoisuuden puutetta.

Ammattiyhdistysliikkeen ydinjoukossa meillä on nyt kylliksi voimaa, voidaksemme alistaa vaikutuksemme ja proletariaatin yleisen kurin alaisiksi ammattiliittojen takapajuiset ja passiiviset, ei-kommunistiset ainekset samoin kuin ne työtätekevät kerrokset, jotka pysyvät eräässä suhteessa vielä pikkuporvarillisina kerroksina.

Siitä syystä päätehtävänä ei ole nyt minkään voimakkaan vihollisen vastarinnan murtaminen, koska sellaista vihollista Neuvosto-Venäjän proletaari- ja puoliproletaarijouk-

kojen keskuudessa ei enää ole, vaan tehtävänämme on hälventää tiettyjen pikkuporvarillisten proletaari- ja puoliproletaarikerrosten ennakkoluulot tekemällä jatkuvasti, sitkeästi ja entistä laajemmassa mitassa valistus- ja organisaatiotyötä, laajentaa jatkuvasti Neuvostovallan vielä riittämättömän laajaa perustaa (t.s. vetää yhä useammat työläiset ja köyhät talonpojat osallistumaan välittömästi valtion hallintaan), valistaa työtätekevien takapajuisia keroksia (ei ainoastaan kirjojen, luentojen, sanomalehtien avulla, vaan siten, että ne osallistuisivat käytännöllisesti valtion hallintaan), löytää *uudet organisaatiomuodot* pitäen silmällä näitä ammattiyhdistysliikkeen uusia tehtäviä yleensä sekä verrattomasti lukuisampien puoliproletaarijoukkojen, esim. talonpoikaisköyhälistöjoukkojen, mukaanvetämistä.

Vedettäköön esim. *kaikki* ammattiliiton jäsenet mukaan valtiolliseen hallintotyöhön komissaareina, lentävien valvontaryhmien jäsenenä j.n.e. j.n.e. Kotiapulaisetkin on saatava osallistumaan alussa osuuskauppatoimintaan, väestön elintarvikevarusteluun, tarvikkeiden tuotannon valvontaan j.n.e. ja sitten yhä vastuunalaisempaan ja vähemmän „rajoittuneeseen” työhön. Tässä on noudatettava tietenkin tarpeellista asteittaisuutta.

„Spesialistit” on saatava mukaan valtiolliseen työhön rinnan työläisten kanssa ja spesialisteja on pidettävä silmällä.

On otettava huomioon, että siirtymämuodot edellyttävät uusia organisatorisia puitteita. Esim. köyhälistökomiteat esittävät maaseudulla tavattoman tärkeää osaa. On syytä pelätä, että niiden yhdistäminen Neuvostojen kanssa johtaa siellä täällä puoliproletaarijoukkojen jäämiseen vakinaisen organisaation *ulkopuolelle*. Talonpoikaisköyhälistön järjestämisestä ei sovi kieltäytyä sen tekosyn varjolla, ettei tämä köyhälistö ole palkkatyöväkeä. Voidaanhan ja täytyykin etsiä jatkuvasti uusia muotoja, muodostettakoon esim. vaikkapa köyhälistöliittoja (olkoot ne samoja köyhälistökomiteoita), sellaisen *köyhälistön* liittoja, joka (α) ei ole kiinnostunut viljakeinottelusta eikä korkeista viljanhinnoista, (β) pyrkii saamaan parannusta asemaansa yleisten, kaikkia koskevien toimenpiteiden avulla, (γ) pyrkii edistämään maan yhteisviljelyä, (δ) tahtoo pysyvää liittoa kaupunkien työläisten kanssa j.n.e.

Tällainen talonpoikaisköyhälistön liitto voisi olla Yleisvenäläisen ammattiliittoneuvoston *erillisenä osastona*, jottei se voisi alistaa vaikutukseensa täysproletaarisia aineksia. Muotoa voidaan muuttaa ja sitä on etsittävä pitämällä silmällä käytännön tarpeita, uutta tehtävää, sitä, että saadaan uutta sosiaalista tyyppiä, välityyppiä olevat (talonpoikaisköyhälistö ei ole proletariaattia eikä nykyään edes puoliproletariaattiakaan, vaan *niitä, jotka* ovat lähinnä puoliproletariaattia sikäli kuin kapitalismia on vielä olemassa, mutta samalla myös *niitä, jotka* ovat halukkaimpia siirtymään sosialismiin)...*

Kirjoitettu vuosien 1918—1919 vaihteessa

Julkaistu ensi kerran v. 1933

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

* Käsikirjoitus katkeaa tähän. *Toim.*